

Birkafej

2016 augusztus 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kevés olyan nagyhatalom volt a történelemben, amelyet ilyen rövid idő alatt ennyien tudtak hülyére venni.

Balga, balfácán, bugyuta, buta, bugyuta, dilis, félesz?, fajankó, együgyű?, eszement, kelekótya, lüke, lökött, hibbant, hígagyú, ostoba, paprikajancsi, tökkelütött, tébolyodott, tökfilkó. Az Európai Unió névleges és tényleges vezetői, Jean-Claude Juncker?i Angela Merkelig nyugodtan kitehetnék magukra a fentiek közül bármelyik flepnit. Lényegesen pontosabban tükröznék a jelenlegi Európát, mint az „Egyesülve a sokféleségben” uniós jelszó. Mert kevés olyan nagyhatalom – mert Brüsszelben még a Brexit-sokk után is annak érzik magukat – volt a történelemben, amelyet ilyen rövid idő alatt ennyien tudtak hülyére venni. Mert első sorban átverte és megvezette az Európai Uniót a nagyszerű barát, az Amerikai Egyesült Államok. Amíg a brüsszeli bürokraták az uniós kék zászló és a Hennessy konyak csillagjait hasonlították és tengereken és óceánokon át szolidaritásról papoltak, Washingtonban rájöttek, hogy az EU nem partner, hanem vetélytárs. Konkurencia a saját piacaikon, Amerikában és Európában, de globálisan is. Nemcsak gazdasági, hanem első sorban politikai értelemben Kínában és Oroszországban, illetve a gyarmati „tradíciók” miatt a Közel-Keleten, az arab világban is.

Mit parancsol ilyenkor egy derék amerikai üzletember logikája? Innen is, onnan is ki kell venni az uniós konkurenciát, vagy legalábbis le kell azt gyengíteni. Értsünk ezen hagyományos gazdasági és politikai eszközt, kereskedelmi szerződést és háborút egyaránt. Washington és Brüsszel évek óta tárgyal a szabadkereskedelmi megállapodásról. Közhely, hogy ez a génmódosított árukról szól. A lényeg sokkal inkább az, hogy a saját szabálynak nevezett szabálynélkülisége mellett lényegesen hatékonyabban – ha úgy tetszik, gátlástalanabban – termel és termeltet tengerentúli vállalat elnyibe kerüljön az európaival szemben. Brüsszel pozíciói kezdetben nem voltak rosszak, azonban az elmúlt években folyamatosan és látványosan gyengültek. Első sorban is ott volt a szokás szerint a Wall Street?i indított válság, amelyet az uniós vezetők képtelenek voltak kezelni, amit meggyógyyszernek neveztek, az első sorban a németeknek használt, a periféria, a görögök, a latin országok döghalálra ítéltettek. Közbe a briteket, a franciákat és az olaszokat belerántották az arab tavaszba, jöhettek demokráciáért bombázni, miközben saját potenciális piacukat lőttek rommá. A következő pofon az ukrán ügy volt, az EU-t összeveszejtették Oroszországgal, megint csak a „civilizált világ” hamisan nagyszerű jelszavainak jegyében. Ma euró- százmilliárdokban számoljuk a demokráciaexporton elveszített tényleges és reménytelen bevételeket – közben a kínai barátságot is fúrják, megkísérelve az EU-t belevonni az óceániai térség szigetvitáiba. Végezetül jött a legszebb: az Európára eresztett migránsáradat.

Az Európai Unió vezetői közben koncepciókat gyártottak és értekezleteket tartottak a következő értekezletekről. A hagyományosan hatékony németek semmilyen megoldást sem mutattak, Merkel Európára hozta a menekültekbe csomagolt terrorizmust is. A német véleményformáló elit képtelen szabadulni Hitler szellemétől, még mindig a náciizmus rémtettein rídik, miközben újabb rémálomba löki Európa lakosait.

Angela Merkel számára az utolsó mentsvár volt, hogy elment Ankarába, a törökökre igyekezve háritani a migránsinváziót. Sikerült megalkudnia – már, ha annak lehet nevezni azt, amikor egy árunézegetésbe beleizzadt német asszonyoságra rásózzák a nagy semmit a bazárban. Törökország azóta minden gátlás nélkül zsarolja Brüsszelt, valamennyit visszafogad a migránsokból, cserébe pénzt, jogokat, majd szinte egész Európát kérve. Merkel meg megígér mindent, hiszen választások jönnek, van otthon széplelkű szavazója, no meg a már betelepült törökök tízmilliói is voksolni fognak. No meg fogalma sincs, mit tegyen. Pedig olyan egyszerű lenne. Mert miért alkudozunk egyáltalán a törökökkel? A migránskérdés ugye vitathatatlanul biztonsági kérdés. Márpedig van egy nagyszerű biztonságpolitikai szervezet, amelyben kölcsönös szolidaritást, segítségnyújtást is vállaltunk magunkra – ez a NATO.

Az unió vezetői miért nem ott határoznak Európa védelmére, miért csak kérnek Orbán Viktor felvetésére a legutóbbi varsói csúcson legalább azt elfogadták, hogy ez gond, no de tenni valamit?i Merkel nem tesz, az amerikaiak meg miért tennének, miért gyakorolnának migrációs kérdésben nyomást Ankarára? Azt már egyszer a jelek szerint megpróbálták a pancser puccsal, amellyel Recep Tayyip Erdogan elnököt nem nagyobb Amerika-hűségre készítették, hanem Vlagyimir Putyin forró ölelésébe kergették. Tegnap Szentpéterváron a két államfő össze is borult. Mit jelent ez Európának? A Brüsszel által elbaltázott Déli Áramlat – a németeknek és franciáknak meg ugye van saját extra orosz gázvezetékük – helyett az orosz gáz a törökökhöz megy, ha kell, mi rajtuk keresztül vehetünk. Ha végre abba is hagyjuk az értelmetlen szankcióháborút, az orosz boltok polcain a török áruk is fogadni fognak minket.

De jó lesz ebben a helyzetben Erdogannal tovább alkudozni... Mit csinálnak közben Brüsszelben? Az Örömodát dúdolgatva számolgatják újra és újra a menekültkvótákat, és azon morfondíroznak, hogy nem kellene-e már a szép kék zászlóra a brit csillag helyére egy félholdat hímezni. Középre meg egy kellően bárgyú fejű birkát. Végre lenne egy hiteles jelképe is az EU-nak.

Máté T. Gyula - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
